

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 23-004

De aanklager is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 43939 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 24 februari 2023
Wedstrijden: De Duinkikkers H1 – De Meeuwen Diemen H1, gespeeld op 27 november 2022 én KZC H1 – De Duinkikkers H1, gespeeld op 3 december 2022
Overweging: geen bewijs voor coaching in voornoemde wedstrijden terwijl beklaagde op 25 november 2022 een sanctie als (assistent)coach te fungeren voor 2 bindende competitiewedstrijden was opgelegd
Sanctie: geen (vrijspraak)

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van beklaagde behandeld op 13 maart 2023. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder de gronden van het door de aanklager ingestelde beroep. Ter zitting zijn verschenen de beklaagde, zijn raadsvrouw, voorzitter technische waterpolocommissie van De Duinkikkers, de aanklager van de KNZB en scheidsrechter L.
3. In een uitspraak van de Tuchtcommissie van 25 november 2022 (uitspraak 91708) is de beklaagde wegens wangedrag jegens de scheidsrechter veroordeeld tot - kort samengevat - een schorsing om te fungeren als coach van het eerste herenteam van zijn vereniging gedurende twee wedstrijden. In deze zaak staat ter beoordeling of de beklaagde zich aan deze schorsing heeft gehouden tijdens wedstrijden van het eerste herenteam van De Duinkikkers op 27 november 2022 en 3 december 2022.
4. De aanklager is van mening dat de beklaagde zich tijdens de wedstrijden op 27 november 2022 en 3 december 2022 niet gehouden heeft aan de hiervoor genoemde schorsing. De aanklager constateert dat de beklaagde zich tijdens beide wedstrijden heeft laten registreren als speler van De Duinkikkers, tussen het team op de bank heeft gezeten en zich als coach gedragen heeft. In een brief van 14 februari 2023 heeft de aanklager aan de beklaagde een schikkingsvoorstel gedaan van -kort samengevat- een schorsing van vier wedstrijden en een boete van € 140,00. Dit aanbod is door de beklaagde niet geaccepteerd. Nadien is de zaak door de Tuchtcommissie behandeld en dat heeft geleid tot bovengenoemde uitspraak d.d. 24 februari 2023. Vervolgens is aanklager van de uitspraak van de Tuchtcommissie tijdig in beroep gekomen bij de Commissie van Beroep.
5. De Tuchtcommissie op 24 februari 2023 haar vrijspraak onder meer als volgt toegelicht: *"De Tuchtcommissie heeft (...) niet de overtuiging bekomen dat beklaagde uitsluitend als coach zou hebben deelgenomen aan de bewuste wedstrijden op 27 november en 3 december 2022. Dit is wat de Tuchtcommissie betreft de norm die overtreden moet zijn om tot een straf te komen. (...) In dit kader acht de Tuchtcommissie verder van belang dat scheidsrechter L. beklaagde een week eerder rood had gegeven en als zodanig verwacht mag worden extra alert te zijn geweest op de hoedanigheid van het optreden van beklaagde in de wedstrijd van 27 november 2022 en hem bij een overtreding ongetwijfeld rood zou hebben gegeven. Kennelijk vond de scheidsrechter op dat moment niet dat beklaagde louter aan het coachen was (...). De Tuchtcommissie moet van het hart dat zij ernstig de indruk heeft dat beklaagde de randjes van de regels heeft opgezocht en gebruik heeft gemaakt van het verschil tussen de functie-ontzegging en schorsing als speler. Echter, aangezien het ontduiken van de functie-ontzegging niet onomstotelijk bewezen is, kan uitsluitend vrijspraak volgen."*

6. De aanklager stelt op 1 maart 2023 beroep in en hij komt daarin tot de conclusie dat het onwaarschijnlijk is dat beklagde de intentie heeft gehad om als speler te gaan fungeren in het eerste herenteam van De Duinkickers en daardoor kan beklagde niet als speler voor dit team worden aangemerkt. De vermelding op het wedstrijdformulier geschiedde volgens de aanklager uitsluitend om beklagde als coach op de bank te kunnen hebben. De scheidsrechter heeft waargenomen dat beklagde daadwerkelijk heeft staan coachen en ook beklagde zelf heeft verklaard dat hij gecoacht heeft, aldus de aanklager. Het staat voor de aanklager vast dat beklagde zich niet gehouden heeft aan de aan hem opgelegde sanctie.
7. Scheidsrechter L. heeft ter zitting van de Commissie van Beroep een door hem opgestelde verklaring overgelegd waarin hij onder meer verklaart:

“Op 20 november 2022 heb ik gefungeerd als scheidsrechter in wedstrijd 32198, alwaar ik de beklagde een rode kaart (UMV) heb gegeven. De verdere details hiervan kunt u nalezen in het rapport dat ik hierover na de wedstrijd heb ingediend.

Op zondag 27 november 2022 moest ik opnieuw fluiten in Soest. Ik was op de hoogte van de uitspraak van de tuchtcommissie en de opgelegde schorsing van twee wedstrijden. Enigszins tot mijn verbazing was de beklagde gewoon aanwezig en bleek hij ook, als speler, op het formulier te staan. Nadat een lid van de waterpolocommissie van de vereniging, die die avond aanwezig was, hierover had aangesproken, bleek dat de schorsing uitsluitend voor coachen gold. Ik heb dat zelf direct, nog voor de wedstrijd, zelf nagelezen in de uitspraak. Het contact met het lid van de waterpolocommissie was zeer prettig en begripvol. Zij vond het zelf onwenselijk dat de beklagde als speler op het formulier zou staan en dit ook met hem besproken. Uit het gesprek met haar heb ik geconcludeerd dat de beklagde haar advies naast zich neer heeft gelegd.

Het is goed om te weten dat de beklagde zich na de wedstrijd op 20 november 2022 verbaal agressief heeft gedragen en ik vond het daarom ook begrijpelijk dat er (o.a.) een veroordeling kwam voor aantasting van de fysieke integriteit. Ik heb daarom besloten om op 27 november verdere escalatie zoveel mogelijk te vermijden.

Tijdens de wedstrijd heeft de beklagde mijns inziens gecoacht. Hij heeft niet gespeeld en tijdens rustperiodes stond hij op de kant. Weliswaar had hij geen spelbord of andere zaken bij zich, maar hij was aan het woord en de andere spelers, op de kant en in het water, luisterden naar hem. Dit heb ik de aanklager ook medegedeeld per e-mail na het verzoek van hem daartoe.”

8. Beklagde ontkent zijn betrokkenheid bij de coaching van het eerste herenteam van De Duinkickers op de genoemde data. Hij voert daartoe onder meer en voor zover voor de beoordeling van deze zaak de volgende argumenten aan. Beklagde zegt voort te komen uit de groep die nu het eerste herenteam van de club vormt. In het seizoen 2020-2021 heeft hij voor het laatst in het eerste herenteam gespeeld. Vanwege een schouderblessure speelt hij sindsdien niet meer op het hoogste clubniveau, maar als trainer/coach is en voelt hij zich een belangrijk onderdeel van het eerste herenteam. Zijn betrokkenheid bij het team was voor hem een belangrijke reden om op de spelersbank plaats te nemen, met name ook omdat- mede door blessures van andere teamleden- hij het team als speler nog wel eens van nut zou kunnen zijn. Vanwege de genoemde schouderblessure zou zijn inbreng weliswaar beperkt zijn, maar hij stond op de spelerslijst voor het geval dat toch nodig zou zijn in deze twee belangrijke wedstrijden. In geval van nood zou de beklagde als verdediger zijn bijdrage kunnen leveren, aldus de beklagde. In zijn verweerschrift voor de Tuchtcommissie schrijft de beklagde onder meer:

“V. heeft beide wedstrijden gecoacht en ik heb op de bank gezeten als speler. V. is bij alle wedstrijden assistent coach en heeft deze 2 wedstrijden prima gecoacht. (Time-outs, aanwijzingen aan de spelers, tactische aanpassingen, etc). Tussen de partjes door heb ik, net als andere spelers verteld wat ik ervan vond. Net als andere spelers vaker doen.”

Het overige verweer van de beklagde – voor zover voor de beoordeling van deze zaak relevant - komt in deze uitspraak in het navolgende aan de orde.

9. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. De norm waarop de Commissie van Beroep zich in deze zaak op baseert is de volgende. De aard van de schorsing als coach en het doel daarvan betekent dat de betrokkene tijdens de periode van de schorsing op geen enkele wijze bij de coaching van het team betrokken mag zijn. Dat betekent dat de betrokkene zich tijdens de schorsing moet onthouden van het

geven van aanwijzingen, van welke aard dan ook, op welke wijze dan ook en in welke hoedanigheid dan ook. In dit verband wordt verwezen naar de uitspraak van de Commissie van Beroep BER- 15-034 van 8 juni 2015, welke uitspraak ook genoemd wordt op pagina 17 van de Algemene bepalingen waterpolo competitie 2022-2023. Voor de Commissie van Beroep is komen vast te staan dat de beklaagde de hiervoor genoemde norm overschreden heeft.

10. De beklaagde is vanaf het begin van het waterpoloseizoen in 2021 geen speler van het eerste herenteam van De Duinkickers. Sindsdien heeft hij niet meer aan wedstrijden van dat team deelgenomen. De beklaagde is als speler van het derde herenteam van De Duinkickers geregistreerd. De beklaagde heeft verklaard dat hij voorafgaande aan de wedstrijd van het eerste herenteam op 27 november 2022, althans voorafgaande aan een van de twee onderhavige wedstrijden, op dezelfde dag ook daadwerkelijk een wedstrijd speelde in het derde herenteam van zijn vereniging. Behoudens tijdens de twee wedstrijden waarvoor hij geschorst was, is beklaagde in de afgelopen twee jaar, zo erkent hij, nimmer als speler van het eerste herenteam van De Duinkickers opgevoerd. Tevens staat vast dat de beklaagde tijdens de onderhavige twee wedstrijden in het geheel niet aan het spel heeft deelgenomen en uitsluitend op de spelersbank heeft gezeten. Als al als gevolg van blessures het eerste team versterking behoefde, zoals de beklaagde naar voren heeft gebracht, dan zou het voor de hand liggend zijn geweest dat een speler uit het tweede team daarvoor in aanmerking zou komen. Dat de beklaagde als speler van het derde team, terwijl hij naar zijn eigen verklaring ook nog een schouderblessure heeft, de eerst aangewezen zou zijn om het eerste team te versterken, is niet aannemelijk. Het verweer van de beklaagde dat hij bij uitstek tijdens de onderhavige wedstrijden als speler van het eerste herenteam van nut zou kunnen zijn en daarom, ter versterking van het team, als speler geregistreerd moest worden, kan dan ook niet worden gevolgd.
11. Bij de beoordeling van de handelwijze van de beklaagde neemt de Commissie van Beroep ook het volgende in overweging. De beklaagde is in de gelegenheid geweest om voorafgaande aan de onderhavige twee wedstrijden te beoordelen of het tijdens een schorsing als coach plaatsnemen op de spelersbank van het team in strijd zou zijn met het doel van de aan hem opgelegde schorsing. Ter zitting heeft de raadvrouw van de beklaagde verklaard dat zij de beklaagde in eerste instantie heeft afgeraden om dat te doen, hetgeen door de scheidsrechter in de hierboven geciteerde verklaring wordt bevestigd. De beklaagde heeft deze waarschuwing ten onrechte naast zich neergelegd. In zijn verweer bij de Tuchtcommissie heeft de beklaagde verklaard dat hij "legio clubs kent die gebruik maken van deze regeling". Ter zitting van de Commissie van Beroep heeft de beklaagde over deze opmerking medegedeeld dat hij in het algemeen gezien van mening is dat een geschorste coach die zich tussen de spelers mengt en zich met het spel bemoeit, onjuist gedrag vertoont en dat verenigingen die daaraan meewerken onsportief zijn en onjuist handelen. Dat de beklaagde van mening is dat dit niet voor hem geldt, omdat hij in het verleden speler was van het eerste herenteam en nog steeds "deel uitmaakt van de groep en het team hem als speler nodig had", is niet te begrijpen en niet geloofwaardig en getuigt van een onjuiste opvatting die zijn aanwezigheid op de spelersbank niet rechtvaardigt.
12. De beklaagde heeft in de aan deze zaak ten grondslag liggende stukken en ter zitting van de Commissie van Beroep verklaard dat hij zich niet als coach gedragen heeft, dat hij ook niet als coach gekleed was en niet- zoals dat een coach is toegestaan- langs de badrand heeft gelopen. De beklaagde is van mening dat hij uitsluitend als teamspeler zijn mening heeft gegeven over de gang van zaken tijdens de wedstrijd. Hij miskent daarmee dat hij zich, gelet op de hierboven geformuleerde norm en gelet op de aan hem opgelegde schorsing, moet onthouden van het geven van aanwijzingen, van welke aard en in welke hoedanigheid dan ook, aan het betreffende team. Zowel uit de hierboven geciteerde verklaring van de scheidsrechter als uit de mededelingen van de beklaagde zelf, waarin hij bevestigt dat hij ook tussen de wedstrijddelen aan de spelers van het team zijn mening heeft gegeven over de gang van zaken tijdens de wedstrijd, volgt dat hij bemoeienis had met de wedstrijd en als gevolg daarvan gehandeld heeft in strijd met de hiervoor genoemde norm. Het door de beklaagde gemaakte onderscheid tussen aanwijzingen als 'teamlid' enerzijds (terwijl hij niet aan de wedstrijd deelnam) en aanwijzingen als 'coach' anderzijds, is gekunsteld. De omstandigheid dat de assistent-coach (uitsluitend) in de twee onderhavige wedstrijden formeel gezien als hoofdcoach functioneerde doet daar niet aan af.
13. Voor wat betreft de op te leggen sanctie geldt het volgende. Het niet, of niet volledig, opvolgen van een tuchtrecht uitspraak, beschouwt de Commissie van Beroep als een ernstige misdaging. Het tuchtrecht binnen een organisatie als die van de KNZB kan alleen functioneren indien alle betrokkenen binnen de organisatie zich op een loyale wijze gedragen, de opgelegde sancties volledig naleven en zich onthouden van handelingen om zich geheel of gedeeltelijk aan de werking van het tuchtrecht te onttrekken. In

aanvulling daarop is het van belang dat een coach van het eerste herenteam van een vereniging een voorbeeldfunctie heeft voor spelers in zijn team en voor overige leden van de vereniging. De beklaagde is door zijn hierboven beschreven handelwijze in het vervullen van deze voorbeeldfunctie tekortgeschoten. De oorspronkelijk opgelegde twee wedstrijden schorsing dient de beklaagde alsnog te ondergaan omdat de beklaagde dat tot op heden niet gedaan heeft door zich te gedragen als hierboven omschreven. Verder wordt deze oorspronkelijke straf vermeerderd met twee additionele wedstrijden schorsing voor het niet opvolgen van- en het zich onttrekken aan de uitspraak van de Tuchtcommissie van 25 november 2022 (uitspraak 91708).

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 24 februari 2023.
- b) De Commissie van Beroep onts zegt beklaagde met ingang van 20 maart 2023 onvoorwaardelijk het recht te fungeren als (assistent-)coach en/of teammanager en/of speler gedurende de periode waarin het team De Duinkikkers H1 4 (vier) bindende competitiewedstrijden moet spelen.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde tot een bijdrage van € 79,70 in de kosten van het geding waarvoor de vereniging van beklaagde een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 20 maart 2023

mr. J.R. Berculo, voorzitter

mr. J. Anema, lid

mr. R.W. Brouwer, secretaris